

Проект!

Закон изменение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

(обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г., изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 от 10.05.2005 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 45 от 2005 г.; бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 54 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г., бр. 61 и 88 от 2010 г., бр. 23 от 2011 г., бр. 32 и 53 от 2012 г., бр. 15, 28, 66 и 109 от 2013 г., Решение № 3 от 6.03.2014 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 24 от 2014 г.; бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 52 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 103в, ал. 4 думите „по ал. 2 и 3“ се заменят с „по ал. 2, 3 и 5, изречение първо“.

Заключителна разпоредба

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

С предлагания проект се прецизира законовата делегация, установена в чл. 103в, ал. 4 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанища на Република България (ЗМПВВПРБ) Министерският съвет да урежда с подзаконов нормативен акт реда, условията и размерите на пристанищните такси, събирани от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ (ДП „ПИ“). Причините, които налагат изменението са следните:

В изпълнение на правомощието по чл. 103в, ал. 4 от ЗМПВВПРБ с Постановление № 97 на Министерския съвет от 2007 г. е одобрена Тарифа за пристанищните такси, събирани от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“. С тарифата са установени правила във връзка със събирането на пристанищни такси на пристанищата за обществен транспорт с национално и с регионално значение, яхтените, рибарските и пристанищата със специално предназначение. Цитираната тарифа е изменена и допълнена с Постановление № 254 на Министерския съвет от 2014 г.

Измененията в Тарифа за пристанищните такси, събирани от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ от 2014 г. са оспорени по съдебен ред, включително с аргументи за липса на компетентност на Министерския съвет да урежда събирането на пристанищни такси на пристанищата за обществен транспорт с регионално значение, яхтените, рибарските и пристанищата със специално предназначение. С Решение № 8928 от 2015 г. Върховният административен съд, Седмо отделение уважи подадените жалби, прогласявайки за нищожни съответните текстове от тарифата. В мотивите на решението, съдът приема, че с чл. 103в, ал. 4 от ЗМПВВПРБ се делегира на Министерския съвет компетентност да определи размерите на пристанищните такси единствено по отношение на пристанищата за обществен транспорт с национално значение, тъй като съдът е намерил, че разпоредбата включва препращане към текстовете, свързани с посочената категория пристанища, но не и към ал. 5 на чл. 103в, в която се съдържа основанието ДП „ПИ“ да събира такси и за пристанищата за обществен транспорт с регионално значение, яхтените, рибарските и пристанищата със специално предназначение.

Първоинстанционното решение е потвърдено с Решение № 424 от 2016 г. на Върховния административен съд, Петчленен състав и е в сила от 2 февруари 2016 г. (датата, на която първоинстанционното решение е публикувано в „Държавен вестник“).

Във връзка с горното, с предлаганото изменение на чл. 103в от ЗМПВВПРБ, в чиято ал. 4 думите „ал. 2 и 3“ се заменят с думите „ал. 2, 3 и 5, изр. първо“ се установява по ясен и недвусмислен начин компетентността на Министерския съвет да уреди в подзаконов нормативен акт обществените отношения, свързани със събирането от страна на ДП „ПИ“ на пристанищни такси.

ВНОСИТЕЛИ: